Ten aanzien van de kosten

25 Overwegende dat de beslissing omtrent de kosten moet worden aangehouden;

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende bij voorraad, beschikt:

a) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zal onverwijld de toepassing van de per 31 januari 1977 in werking getreden steunmaatregel staken.

b) De uitspraak omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, eenentwintig mei negentienhonderdzevenenzeventig.

De griffier

A. Van Houtte

De president

H. Kutscher

RAPPORT TER TERECHTZITTING VAN 20 MEI 1977 [1]

I — De feiten

1. Bij brief van 19 januari 1977, ingekomen bij de Commissie op 20 januari, deelde de Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de Commissie mee — zulks gelet op artikel 93, lid 3, EEG-Verdrag („having regard to Article 93.3 of the Treaty of Rome") — dat de Britse regering voornemens was de varkenshouders met ingang van 31 januari 1977 een tijdelijke steun toe te kennen van omstreeks 5,5 pence per kilogram geslacht gewicht.

2. Bij brief van 25 januari 1977 deelde de Commissie de Britse autoriteiten mee dat de aangekondigde maatregel haars inziens de mededinging dreigde te vervalsen en de handel tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloedde in de zin van artikel 92, lid 1, EEG-Verdrag, en dat zij mitsdien de procedure van artikel 93, lid 2, zou inleiden. Daarop heeft het Verenigd Koninkrijk krachtens artikel 93, lid 2, derde alinea, de Raad verzocht te beslissen dat de steunmaatregel in de zin van deze bepaling als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt moest worden beschouwd.

3. Toen de Raad niet op dit verzoek inging, kwam de schorsing van de door de Commissie aangevangen procedure ten einde, overeenkomstig artikel 93, lid 2, derde alinea, laatste zin. Daar de betrok-

1 — Procestaal: Engels.

ken steunmaatregel inmiddels in werking was getreden, stelde de Commissie op 17 februari 1977 beschikking 77/172/EEG (PB 1977, L 54, blz. 39) vast, waarbij het Verenigd Koninkrijk werd opgedragen onverwijld een einde te maken „aan de steun die in de vorm van een subsidie aan de varkenshouders wordt verleend in het kader van de regeling waarvan het ontwerp bij schrijven van 19 januari 1977 aan de Commissie is medegedeeld".

4. Omdat het Verenigd Koninkrijk in weerwil van die beschikking de steun handhaafde, heeft de Commissie bij verzoekschrift van 8 maart daaropvolgende, ingekomen ter griffie op 11 maart, zich krachtens artikel 93, lid 2, tweede alinea, tot het Hof van Justitie gewend, stellende dat de betrokken Lid-Staat in gebreke bleef de gegeven beschikking na te komen (zaak 31/77).

5. In zijn verweerschrift van 25 april zet het Verenigd Koninkrijk uiteen dat de gewraakte steunmaatregel dient om de gevolgen van het mechanisme der compenserende bedragen te neutraliseren. De compenserende bedragen die aan de importeurs van varkensvlees worden betaald, worden berekend op basis van kunstmatige factoren en zijn daardoor veel te hoog, zodat het in feite invoersubsidies zijn geworden. Daarom kan de gewraakte maatregel ook niet worden geacht de mededinging feitelijk of potentieel te vervalsen, zodat het verbod van artikel 92, lid 1, niet van toepassing is. Bij akte van dezelfde datum heeft het Verenigd Koninkrijk tevens beroep krachtens artikel 173 ingesteld (zaak 53/77), strekkende tot nietigverklaring van de beschikking van 17 februari op grond van onbevoegdheid en/of schending van het Verdrag en/of misbruik van bevoegdheid.

6. Bij akte („application") van 11 mei 1977, daags daarop ter griffie ingekomen, heeft de Commissie krachtens artikel 186 EEG-Verdrag en artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering verzocht bij wege van voorlopige maatregel het Verenigd Koninkrijk te bevelen een einde te maken aan de inbreuk op de beschikking van 17 februari 1977, zulks in afwachting van 's Hofs uitspraak in de twee zaken over de rechtsvragen die de Commissie en het Verenigd Koninkrijk ter zake verdeeld houden („to prescribe a necessary interim measure, that the United Kingdom cease infringing the said decision of the Commission pending a final determination in both the said cases of the legal issues outstanding between the Commission and the UK in this matter").

7. Het Verenigd Koninkrijk heeft op 18 mei 1977 schriftelijke opmerkingen ingediend. Het concludeert tot afwijzing van het verzoek om voorlopige maatregelen en verzoekt het Hof de nodige stappen te ondernemen om de behandeling van de zaken ten gronde te bespoedigen [„(a) may dismiss the application for interim measures, (b) may give such directions as to the Court shall seem proper for the expeditious disposal of these proceedings"].

8. Bij beschikking van 12 mei 1977 heeft de president van het Hof van Justitie krachtens artikel 85 van het Reglement voor de procesvoering de zaak ter beslissing naar het Hof verwezen.

9. Partijen zijn opgeroepen ter terechtzitting van 20 mei 1977 voor het maken van mondelinge opmerkingen.

II — Samenvatting van de middelen en argumenten van partijen

1. a) *Verzoekster* meent dat voldaan is aan de voorwaarden van spoedeisendheid, noodzakelijkheid en gevaar van ernstige en onherstelbare schade, en dat haar beroep ten gronde niet kennelijk ongegrond is, doch een „fumus boni iuris" heeft. Voorts heeft verweerder niet verzocht om schorsing van de tenuitvoerlegging van de litigieuze beschikking, en ontbeert zijn beroep tot nietigverklaring „prima facie" iedere rechtsgrond.

b) Onweersproken is dat de Britse maatregel een steunmaatregel is. Bovendien heeft hij blijkens de ervaring prima facie een vervalsend effect op de mededinging en wordt het handelsverkeer tussen Lid-Staten ongunstig erdoor beinvloed.

c) De zaak is spoedeisend. Omdat de litigieuze steun al met ingang van 31 januari 1977 was toegekend, is in de beschikking van 17 februari geen termijn voor nakoming gesteld. Toen de verwachting dat verweerder zich conform de beschikking zou gaan gedragen, ijdel bleek, heeft de Commissie zich krachtens artikel 93, lid 2, tot het Hof gewend. Dat beroep heeft er echter niet toe geleid dat verweerder de beschikking nakwam; zij heeft integendeel beroep tot nietigverklaring (zaak 53/77) ingesteld. Derhalve moet worden aangenomen dat het Verenigd Koninkrijk voornemens is de steunmaatregel te handhaven totdat het Hof in de twee zaken uitspraak heeft gedaan.

d) Da niet-nakoming van de beschikking van 17 februari brengt voortdurend grotere schade toe aan verschillende gemeenschapsbelangen.

In de eerste plaats: waar steunmaatregelen van de Staten krachtens het Verdrag de goedkeuring vooraf van de Commissie behoeven en slechts met haar goedvinden kunnen worden toegepast, heeft een inbreuk op het stelsel van de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag onmiddellijk nadelige gevolgen voor het gezag van de Gemeenschap. Om dat te vermijden, moet de Commissie zo nodig voorlopige maatregelen van het Hof kunnen vragen en verkrijgen. In de tweede plaats heeft de steunmaatregel dadelijke en onherstelbare gevolgen voor de exportmogelijkheden van andere Lid-Staten en verleent zij voortdurend onwettige en niet-terugvorderbare voordelen aan de Britse producenten. Een voorlopige maatregel daarentegen zou voor de situatie geen onherstelbare gevolgen hebben, want zou de beschikking van 17 februari eventueel nietig worden verklaard, dan kan de steun altijd nog met terugwerkende kracht worden verleend.

2. *Verweerder* zet het volgende uiteen.

a) Voor het Hof zijn twee zaken aanhangig, namelijk zaak 31/77 waarin de Commissie verzoekt vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door de beschikking van 17 februari niet na te komen, een verdragsverplichting heeft geschonden, en zaak 53/77, waarin diezelfde beschikking door het Verenigd Koninkrijk wordt betwist. In deze situatie is de Commissie niet gerechtigd („not entitled") voorlopige maatregelen te vragen.

b) Voorlopige maatregelen zijn niet noodzakelijk. Als het Verenigd Koninkrijk zich bereid verklaart de toekenning van de steun zo spoedig mogelijk te staken, dan is dat in de verwachting van een snelle verlaging van de monetaire compenserende bedragen in de sector varkensvlees.

c) De aangelegenheid is niet spoedeisend. De omstandigheid dat het Verenigd Koninkrijk de beschikking van 17 februari niet is nagekomen, kan ingevolge artikel 93, lid 2, EEG-Verdrag aanleiding geven tot een beroep op het Hof, maar vormt op zichzelf geen rechtvaardiging voor voorlopige maatregelen.

d) De Commissie heeft niet weten aan te tonen dat de litigieuze steunmaatregel onherstelbare schade toebrengt aan de produktie van de exporterende Lid-Staten.

e) De vragen die de Commissie en het Verenigd Koninkrijk verdeeld houden, moeten derhalve niet worden opgelost door middel van voorlopige maatregelen, maar veeleer door een versnelde behandeling van de zaken ten gronde.

De rechter-rapporteur

A. M. Donner